

Věc: R y b á ř Oldřich, čís.boj.Rozhlasu 116,
revoluční činnost.

Dne 3.5.1945 předal jsem klíče od místnosti čís. 53 v budově býv. Inspektorátu unif.policie v Praze III., Lázeňská ul. 11 /kde jsem měl ve správě skladiště kancelářských potřeb/ vrchnímu strážmistru Josefu Písaříkovi, který mi sdělil, že jsou pod podlahou zakopaně zbraně plk. Uhlířem připravené pro odboj. Jednalo se o řetěz akce připravené k odzbrojení a zajištění býv.inspektora uniformované policie, Němce plk. Hirschfelda s jeho štábem, která byla dne 5. května přesně dle připraveného plánu provedena.

Dne 4.5.1945 strhal jsem v Praze III., Míšenská ul. všechny směrové tabulky "Zur Kreisleitung NSDAP", kterýmžto činem jsem šel příkladem přihlízejícím civilistům a který byl též signálem a povzbuzením k jejich další revoluční činnosti.

Dne 5.5.1945, několik minut po 12 hod. zastihlo mne několik kroků před domem ve Sborovské ulici na Smíchově, kde jsem za války bydlel, volání o pomoc českého četnictva a policie k Rozhlasu. Zavazadlo, které jsem nesl domů, odložil jsem prostřednictvím cizího muže na stanici revíru umístěného v budově ZNV, před kterým jsem stál.

Zastavil jsem projíždějící vůz pražského taxikáře a společně se třemi ozbrojenými strážníky jel na pomoc Čs. Rozhlasu. Jeli jsme přes Jiráskův most, Ječnou ulicí, Jugoslávskou ulicí, kde jsme přibráli několik ozbrojených civilistů, kteří se navěsili na stupátka vozu. Asi před půl jednou hodinou přijel jsem s ostatními spolubojovníky a to jako první z řad příslušníků četnictva do Balbínovy ulice.

Vystoupil jsem z vozu, na který bylo neznámo mi odkud vypáleno několik ran a přískokem dostal jsem se do opuštěné tramvaje nad Rozhlasem, odkud jsem byl nepřátelskou střelbou zatlačen do budovy STAPA.

Po příchodu do budovy Stapy zařídil jsem společně s několika spolubojovníky postavení barikády z beden naplněných porcelánem a Hitlerovými bustami, které sloužily jako ochranná hráz proti německým střelám. Řídil jsem obranný boj a služební pistolí zneškodňoval Němce, útočivší z jednotlivých střelen Rozhlasu. Po průstřelu legionáře Věšina, kterému sestra červeného kříže Olga Botková na místě kapesním

nožem vyoperovala nepřátelskou střelu, padl též jeden voják /snad záložní důstojník/ oblečený v komisi uniformu s ložkou na hlavě. Převzal jsem jeho automat se všemi zásobníky, se kterým jsem pak zajišťoval boční stěnu Balbínovy ulice, kam byl zastřelen nepřátelský kulomet, umístěný za malou předzdívkou pod lešením před Smetánkou.

Při útoku na budovu přispěl jsem co automatčík značnou měrou ke zdolání odporu nacistů. Budova byla zbavena posádky SS asi kolem 19 hod. večerní.

Po útoku zúčastnil jsem se boje o kasárna "Na Smetánce", kde boj řídil bratr škpt. ing. Kopecký. Společně s několika četníky a civilisty rozestavěl nás škpt. Kopecký do jednotlivých pater budovy před Smetánkou, odkud jsme útočili na budovu. Družstvo bylo rozestavěno podle výzbroje, aby rozložení sil bylo pokud možno nejučinnější, jelikož každý z nás měl jinou výzbroj skládající se z lehkého kulometu, automatu, pušek a pistolí. K tomu pak přišli na posilu 2 četníci s pancéřovými pěstni. Po několikanásobné opakované palbě nechal německý velitel Smetánky /nadporučík býv. Wehrmachtu/ vysunouti bílý prapor a sám vyšel jako parlamentář k jednání o kapitulaci Smetánky. Nechtěl zprvu věřit, že vůbec nějaká kapitulace německého vojska existuje a teprve po marném úsilí o spojení s německou "Dienststelle" přistoupil na podmínky.

Škpt. ing. Kopecký prosazoval vydání všech zbraní, ale na nátlak npor. četn. Šedivého bylo ujednáno, že se něm. vojsko v kasárnách vzdá, u vchoů budou postaveni české stráže a v ranních hodinách že odejde pod ochranným českým velením v semknutém útvaru do něm. shromaždiště.

Po dojednání podmínek o kapitulaci Smetánky dostal jsem od npor. Šedivého rozkaz ke stažení se do četnické "Motorotě", se kterou jsem pak v pozdních hodinách odejel do kasáren zemského četnického velitelství v Praze III., Karmelitská ul. Krátce po příjezdu byl pak npor. četn. Šedivý zbaven velení a vyslovena mu nedůvěra pro styky s přihlášeným Němcem plk. Riedlem.

Dne 6 - 8. května 1945 zúčastnil jsem se obrany a staveb barikád v úseku Malá Strana a vyčistování hnízd německého odporu ve Sborovské ulici.

Dne 9. května 1945 jel jsem na rozhlasové volání Mělníka II, na pomoc s ozbrojeným družstvem, Mělníku.

Mně známí s v ě ě c i :

Správce budovy STAFY, který byl též raněn nepřátelskou střelou do ruky,
Štrážmistr SNB F u č i k o v s k ý, který byl rovněž raněn,

Škpt. ing. K o p e c k ý,
Vrchní strážmistr SNB F í s a ř í k z bývalé služebny Inspekto-
rátu uniformované policie,

sestra červ. kříže O l g a B o t k o v á,

příslušníci MOTOROTY :

=====

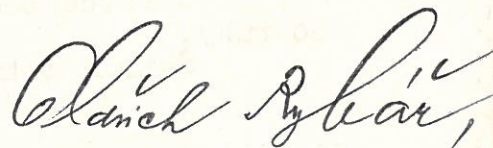
kapitán SNB J i ř á k ,
býv.npor.čet. Š e d i v ý ,
praporčík SNB O l i v e r i u s ,
" Š i l h á n Hubert,
Šstrážm. SNB. U c h y t i l Stanislav,
" N e v š í m a l Karel,
strážmistři: N ý v l t Alois,
V á c a Stanislav,
P r o c h á z k a Josef,
S l á d e k Břetislav,
P í g l Josef,
B j a č e k Jaroslav,
N ě m e č e k Václav,
D o l e ž e l Josef,
D o l e ž á l e k Jaros.
M ü l l e r Stanislav ,
V a c h o v e c Milan,
V i n t r Jan,
V e l i k ý František,
P e t r á c h Oldřich,
Č e r n o v s k ý Oldřich,
M a ň a s k a Karel,
F r a v e c Jiří,
B e r a n Miroslav,
D o l e j š í Miroslav,
H o l i c k ý František,
K o p i c Jaroslav,
S o k o l Mirko.

Z řad četnictva padl před Rozhlasem při útoku strážmistr Jaroslav Šimůnek /týž se přihlásil z popudu svého otce k německé národnosti/.

Předkládám hlášení o průběhu boje o Čs. Rozhlas a pravdivost svých údajů stvrzuji svým vlastnoručním podpisem a uvedenými svědky ve spise.

Praha, 1. říjen 1947.

Prap.SNB

Praha XII., Mikovcova ul.8.